

Frithjof Sage van Max Bruch

Frithjof was een IJslandse Viking die door zijn roemruchte omzwervingen als held werd vereerd. Hij wordt beschreven in de IJslandse Sagen uit de 13-de eeuw. Hij heeft liefde opgevat voor Ingeborg, de weduwe van Koning Hring, die wederzijds is. Terugkerend van één van zijn tochten, wil hij met haar trouwen, maar koning Helge, de broer van Ingeborg, zet hem de voet dwars. In een zestal scènes wordt het liefdesdrama bezongen, afgewisseld door de avonturen van Frithjof en zijn mannen.

1. Het begint met de thuisvaart van Frithjof, die verlangend uitkijkt naar zijn geliefde Ingeborg. Maar bij aankomst is zij er niet.
2. Tijdens de afwezigheid van Frithjof heeft koning Helge zijn zuster Ingeborg uitgehuwelijkt aan de oude Koning Ring, als offer voor een verloren oorlog. Ingeborg voelt dat ook zo maar klaagt niet omdat haar 'Altvater' het zo gewild heeft.
3. Vol verdriet gaat Frithjof naar de tempel van Balder. Aan de arm van de hogepriester ontwaart hij de armband, die hij eens aan Ingeborg heeft geschonken. Hij eist de armband terug, maar de hogepriester weigert en stort zich in het offervuur, dat hoog oplaait en de hele tempel in vuur en vlam zet. De priesters spreken de ban uit over Frithjof.
4. Bedroefd verlaat Frithjof het Nordland. Verbannen, onteerd, verlaten door zijn geliefde kiest hij weer zee.
5. Ingeborg kan Frithjof niet vergeten. Uitkijkend over de zee doet zij haar beklag. Verlangend naar haar dood wil zij dat haar valk haar laatste groet aan Frithjof overbrengt.
6. Frithjof is weer op zee. Hij schrijft de regels voor die de ware Viking moet volgen. Zij slapen op hun schild met het zwaard in de hand. Ze gaan naar het zuiden en zullen hun lanssen opheffen en hun vaandels van de overwinning laten wapperen. Storm deert hun niet, de zeilen reven is laf. Het leven is heerlijk op zee!

Wat er van Ingeborg is geworden, wordt niet verhaald. In de IJslandse Sage wordt vermeld dat jaren later, na de dood van Koning Ring, de beide geliefden, Frithjof en Ingeborg, toch nog elkaar gevonden hebben.

Max Bruch (1838-1920) schreef de Frithjof Sage in een tijd, waarin het nationale bewustzijn van Duitsland tot wasdom kwam. De première vond plaats op 24 november 1864 in Aken. In Wenen in de Redoutensaal vierde hij met het stuk triomfen voor een publiek van 2000 mensen. Na elke scène werd er luid geapplaudisseerd. De encores waren veelvuldig. Eindelijk kreeg hij de waardering, waarnaar hij zo op zoek was. Zijn werken, vooral koorwerken, kregen meer aandacht doordat hij die veelal baseerde op oude verhalen en sagen. Die Loreley kwam in 1863 in première. Ondanks dat bleef hij in de schaduw van Franz Listz en Richard Strauss. Hij was daar heel verbitterd over.